

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg ved ikke, om jeg kan love hr. Glønborg, at der ikke kommer flere bemærkninger fra mig i dagens debat, men jeg vil godt sige, at jeg ikke på noget tidspunkt har nedgjort problemet. Jeg har nedgjort, at Kristeligt Folkeparti har valgt den absolut mest uegnede ramme for en kvalificeret diskussion om dybt alvorlige familiemæssige problemer. Det synes jeg rent ud sagt er for ringe, og jeg synes godt, at jeg kan sige det så stærkt, for hr. Glønborg ved udmærket godt, hvilke kvalificerede overvejelser der foregår i Graversen-udvalget, og hvor optaget det samlede Socialudvalg er af lige præcis de her problemer.

Der er ikke tale om, at vi ikke tager problemerne alvorligt; det mener jeg faktisk også at socialministeren meget redeligt gav udtryk for i sin tale. Det er dybt seriøse problemer, som ikke bør indgå i en folketingsdebat på nuværende tidspunkt. Der er altså ikke tale om, at det er problemerne, der er noget i vejen med. Der er tale om, at Kristeligt Folkeparti har valgt en totalt uegnet måde at diskutere dem på.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Hvis ikke en offentlig diskussion i Folketinget af et alvorligt emne skulle være den rigtige ramme, forstår jeg ikke, hvad rigtige rammer er. Vi har netop ønsket at få problemet frem på bordet, sådan at alle er klar over, at det eksisterer, naturligvis for derigennem at få lagt et pres på det system, som i visse tilfælde handler imod barnets tarv, og det er lige netop det, sagen drejer sig om.

Karen Højte Jensen (KF):

I forespørgslens tekst lægges der op til, at samspillet mellem de offentlige myndigheder og barnets familie i bredeste forstand skal forbedres i forbindelse med børns anbringelse uden for eget hjem.

Vi er i Det Konservative Folkeparti enige i, at det er utrolig vigtigt, at børn, der af den ene eller anden grund ikke kan opholde sig hos forældrene eller hos den af dem, der måtte have forældremyndigheden, har så god en kontakt til deres øvrige familie og eventuelt andre, som det er muligt. Det er jo netop også intentioner-

ne bag det regelsæt, som ligger til grund for de sociale udvalgs beslutninger.

Udgangspunktet må dog altid i konkrete sager være, at det er hensynet til barnets tarv, der er det afgørende, når der lokalt skal træffes beslutninger om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes. Jeg skal selvfølgelig ikke hævde, at man ikke i enkelte konkrete sager i højere grad kunne have inddraget implicerede slægtninge, men generelt er jeg dog sikker på, at de sociale udvalg gør deres bedste for at leve op til deres forpligtelser.

Men de konkrete sager er jo ofte langt mere komplicerede, end det umiddelbart kan se ud for udenforstående. Vi ved også, at det ikke er muligt alene gennem lovgivning eller andre regelsæt at sikre en god og frugtbar kontakt mellem mennesker.

Jeg opfatter det sådan, at de rejste problemer først og fremmest angår de ca. 600 anbringelser af børn uden samtykke. I alle andre tilfælde er det naturligvis positivt, hvis de sociale myndigheder stimulerer forældremyndighedsindehaveren til, at barnet også får kontakt med bedste-forældre og andre. Men om det offentlige skal gribe ind over for den, der har forældremyndigheden, vil jeg i dag lade stå åbent. Det vil måske kunne rejse nye problemer.

Som socialministeren også nævnte, er det jo sådan, at der sidder et udvalg, Graversen-udvalget, der gennemgår de gældende bestemmelser om foranstaltninger over for børnefamilier med særlige behov. Det tema, som i dag er taget op, indgår også i udvalgsarbejdet, og når det er afsluttet, vil vi have et godt grundlag for at vurdere, om der er behov for ændringer og i givet fald hvilke.

Carsten Andersen (SF):

Forespørgslen handler om, hvordan regeringen vil forbedre samspillet mellem det offentlige og barnets familie og andre personer i dets sædvanlige miljø.

Man ser straks, at det ikke er barnet, som er hovedpersonen i denne forespørgsel, men alle de mennesker, der er omkring barnet, og som ikke altid handler i overensstemmelse med barnets tarv.

Vi har her i Folketinget gennem de sidste 2 år haft 2 redegørelser, 3 forespørgsler og 3 beslutningsforslag, som direkte omhandler børns vilkår og dagligdag. På den baggrund er der ned-